

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Evangelistarivm M. Maruli Spalaten. opus vere
euangelicum, sub fidei, spei & charitatis titulis in septem
libros partitum**

Marulić, Marko

Coloniæ, 1532

VD16 M 1298

In illos qui de miraculis, q[uæ] scripta sunt, dubita[n]t. cap. 5.

urn:nbn:de:hbz:466:1-35578

de illorum incredulitate dicam, qui ne miraculis quidem mouentur, quos tamen admonens dominus, ait: Si mihi non vultis credere, operibus credite, quæ si ab homine fieri nullo modo possunt, cur non creditis in me aliquid esse supra hominem? Cæci vident, claudi ambulant, leprosi mundantur, mortui resurgunt; & vos me hominem esse confitemini, deum negatis. Talia & ab hominibus facta sunt inquit; sed qui hoc fatentur, nonne verius dicerent, non ab hominibus, sed per homines facta fuisse, si considerare vellent, in cuius nomine, quo inuocato facta sint? Quod si hæc miracula, vt debent, facta esse a deo credunt, & per quos ea ipse fecerit, veraces & sanctos fuisse non negant, dicat quis vnquam illorum, se vel deum, vel dei filium esse confessus sit? Et si eum se esse Christus affirmauerit, cur eius verbis fidem non præstant, cum etiam ipsi homines, quibus talia agendi data fuit potestas, in nomine Christi ea se egisse nunquam dissimularint? Quibus certe si crederent, & in Christum, qui ab hisdem prædicatus est, crederent. Porro cum nec operibus voluit credere, audiant inclamantem: Væ tibi Corozain, væ tibi Bethsaida; quia si in Tyro & Sidone factæ fuissent virtutes, quæ factæ sunt in vobis, olim in cilicio & cinere penitentiam egissent. Veruntamen dico vobis, TYRO & SIDON remissius erit in die iudicii, quam vobis. Tyrus & Sidon ciuitates idololatræ erant, vitisq; deditæ; & tamen his acerbius punientur illi, qui cum per inuocationem Christi non pauca prodigia facta viderint, Christum non vt deum recipiunt, & minus aliquid patre affirmare non dubitant.

Iohan. 16.

Matt. 11.

¶ In illos qui de miraculis, quæ scripta sunt, dubitant. Cap. V.

Sunt qui signa illa quidem facta fuisse legunt, sed an vere facta fuerint, animo suspensi sunt, ac simile aliquid suis ipsi oculis intueri spectareq; affectant. Quibus respondens dominus, ait. Generatio praua

& adultera signum quærit. Et quoniam qui dubitant indigni sunt ut tale aliquid cernant, signum (inquit) non dabitur ei, nisi signum Ionæ prophætæ. Quæri potest, cur dictum sit, Et signum non dabitur ei, cum Iudæis incredulis multa signadata fuerint? Sed qui signo. i. miraculo dñicæ resurrectionis, cuius typus Ionas fuit, non crediderunt, quod maximum erat, multo minus alijs non ita magnis credere poterant. Maius est enim semet a morte reuocare ad vitam, quàm alios, ad vitam incorruptibilem atque immortalem, quàm ad corruptibilem atque mortalem. Non est ergo eis datum signum efficacius ad credendum Christo, quàm ipsa resurrectio Christi, quàm tamen subornatis per largitionem custodibus, denegare conati sunt. Eorum perfidiã imitantur, qui miracula ipsi cernere quærunt, & de illis quæ in euangelio recensentur, dubitant. Phariseis quoque & sadducæis infidelis comparandi, qui de cælo signum sibi ostendi petierunt, non satis habentes ea, quæ facta coram se in terra viderant. Iure igitur ac merito talibus exprobrauit dominus, dicens. Nisi signa & prodigia videritis, non creditis. Et si nõ credideritis (inquit) quia ego sum, moriemini in peccato vestro. Mori autem in peccato, ut supra ostendimus, omni alia morte peius est. Qui dubitat, Christi aduersarius esse conuincitur, ipso dicente. Qui non est mecum, contra me est. Petrus dubitando cœpit mergi, discipuli non potuerunt eicere demonium. Zacharias factus est mutus, & hi quidem quod dubitando amiserant, credendo recuperarunt. Tu quoque nisi dubitare desieris, non poteris euitare demonum dolos, nec loqui ea quæ tibi saluti esse possent, nec iam emergere de abyssu inferni, si modo cum corde isto dubio tibi decedere contigerit. Quod si cum Thoma hætenus dubitasti, iam & cum eodem credens Christum confitere, dicens, Dominus meus & deus meus. Altoquin ne illa quidem quæ bene egeris, prodesse tibi poterunt ad salutem. Nisi enim firma petra, quæ est Christus, fundamentum tui ædificij fuerit, quicquid operis extructum erit, corruet. Ut autem operis tui la

Matth. 16

Iohã. 4
Iohã. 8

Matth. 12.

bor non sit irritus, crede deo, non hominibus, apostolis, non philosophis, ecclesie dei, non diaboli synagoga, cum filius dei dicat. Omnis plantatio quam non plantauit pater meus caelestis, eradicabitur, hoc est, omnis religio, omne dogma, quod alio praeterquam deo autore inductum fuerit, diu stare non poterit.

De ecclesia fide fundata.

Cap. VI.

Per hanc ergo fidem diuinitus nobis reuelatam aedificata est ecclesia supra firmissimam petram Christum, dei filium, dominum nostrum. Si fideles simus ipsi sanctae dei ecclesiae, cuius caput est Christus, membra corporis Christi sumus. Qui autem non credit ecclesiae, nec potestati eius subiicitur, ille abscisus & abiectus est, atque cum mortuis computatus, nisi forte poenituerit eum erroris, ac rursus per fidem iunxerit se ecclesiae, mandataque eius perfecit. Solo enim fidei glutino corporis huius membra ferruminantur, spe firmantur, charitate perficiuntur. Igitur quicquid catholicae apostolicaeque ecclesiae recepit autoritas, & te illud citra omnem cordis haesitationem recipere oportet, & quicquid seruandum constituit, obseruare, si cum Christo viuere mauis, quam cum infidelibus interire. Ecclesia naus illa apostolorum est, quae fluctibus & procellis multarum haeresum inquietabatur, sed dum fideles in remigando laborarent, hoc est, intuenda defendaque veritate fatigarentur, ope adiuti diuina, superiores euasere. Suscepit enim Iesu in nauis, cessauit ventus, & turbinae errorum dissipati sunt. Sed obserua quod ad laborantes venit Saluator, non ad desides & pigros & a iustis operibus otiosos. Qui ergo quod per se facere potest, non omittit, facile impetrabit, ut etiam illa quae per se facere nequit, efficiat. Porro primae ab initio ecclesia illa in euangelio parabola est. Homo plantauit vineam, id est deus pater domum Israel, circumdedit eam sepe, custodia munuit angelorum posuit in ea lacum

Marc. 6.

Luc. 20.